

Kniha Daniel — číslo šesťdesiatdeväť

Odhaľovanie generačného cyklu: Štyri ohavnosti adventizmu

Jeff Pippenger

2024-02-02

Boh sa nikdy nemení, a preto je adventizmus súdený vo svojom štvrtom pokolení.

„I zavolať na muža oblečeného do ľanového rúcha, ktorý mal pri boku písársky kalamár; a Hospodin mu povedal: Prejdi stredom mesta, stredom Jeruzalema, a urob znamenie na čelách mužov, ktorí vzdychajú a nariajú pre všetky ohavnosti, ktoré sa v jeho strede páchajú. A tým ostatným povedal tak, že som to počul: Chodte za ním mestom a zabíjajte; nech vaše oko nešetří ani sa nezľutuje: celkom pobite starcov i mládencov, panny, malé deti i ženy; ale nepriblížte sa k nijakému mužovi, na ktorom je znamenie; a začnite pri mojej svätyni. Vtedy začali pri starcoch, ktorí boli pred domom.“

„Ježiš sa chystá opustiť zľutovnicu nebeskej svätyně, aby si obliekol rúcha pomsty a vylial svoj hnev v súdoch na tých, ktorí neodpovedali na svetlo, ktoré im Boh dal. Pretože rozsudok nad zlým skutkom sa nevykonáva rýchlo, srdce synov ľudských je v nich úplne odhodlané páchať zlo.‘ Namiesto toho, aby ich obmäkčila trepezlivosť a zhovievavosť, ktorú voči nim Pán prejavoval, tí, čo sa neboja Boha a nemilujú pravdu, zatvrdzujú svoje srdcia na svojej zlej ceste. No aj Božia zhovievavosť má svoje hranice a mnohí ich prekračujú. Prestúpili hranice milosti, a preto Boh musí zasiahnuť a obhájiť svoju vlastnú česť.“

„O Amorejcoch Hospodin povedal: ‚Vo štvrtom pokolení sa sem navrátiť, lebo nepravosť Amorejcov ešte nedosiahla svoju plnosť.‘ Hoci tento národ vynikal svojím modlársťvom a skazenosťou, ešte nenaplnil čas svojjej nepravosti a Boh nedal príkaz na jeho úplné zničenie. Ľud mal zreteľným spôsobom vidieť prejav božskej moci, aby zostal bez výhovorky. Súcitný Stvoriteľ bol ochotný znášať ich nepravosť až do štvrtého pokolenia. Potom, ak by sa neukázala zmena k lepšiemu, mali na nich dopadnúť Jeho súdy.“

„Nekonečný stále s neomylnou presnosťou vedie účet so všetkými národmi. Kým sa jeho milosrdenstvo ponúka vo výzvach k pokániu, tento účet zostane otvorený; no keď čísla dosiahnu určitú mieru, ktorú ustanovil Boh, začína služba jeho hnevu. Účet je uzavretý. Božská trepezlivosť sa končí. Už niet ďalšieho prihovárania sa milosrdenstva v ich prospech.“

„Prorokovi, ktorý hľadel dolu vekmi, bol tento čas predstavený pred jeho zrakom. Národy tohto veku sa stali príjemcami bezprecedentného milosrdenstva. Boli im udelené najvzácnejšie nebeské požehnania, no proti nim sú zapísané vzrastajúca pýcha, lakomstvo, modlársťvo, pohrdanie Bohom a nízka nevďačnosť. Rýchlo uzatvárajú svoj účet s Bohom.“

„No to, čo ma naplňuje chvením, je skutočnosť, že tí, ktorí mali najväčšie svetlo a výsady, sa nakazili prevládajúcou nepravosťou. Pod vplyvom nespravodlivých ľudí okolo seba mnohí, dokonca aj z tých, ktorí vyznávajú pravdu, ochladli a sú strhávaní silným prúdom zla. Všeobecné opovrhnutie, ktoré sa vrhá na pravú zbožnosť a svätosť, vedie tých, ktorí nie sú úzko spojení s Bohom, k tomu, že strácajú svoju úctu k Jeho zákonu. Keby nasledovali svetlo a

poslúchali pravdu zo srdca, tento svätý zákon by sa im zdal ešte vzácnejší práve vtedy, keď je takto opovrhovaný a odsúvaný nabok. Ako sa neúcta k Božiemu zákonu stáva zjavnejšou, deliaca čiara medzi tými, ktorí ho zachovávajú, a svetom sa stáva zreteľnejšou. Láska k božským predpisom v jednej skupine rastie úmerne tomu, ako v druhej skupine rastie pohrdanie nimi.

„Kríza sa rýchlo približuje. Prudko narastajúce čísla ukazujú, že čas Božieho navštívenia už takmer nastal. Hoci nerád trestá, predsa bude trestať, a to čoskoro. Tí, ktorí chodia vo svetle, uvidia znamenia blížiaceho sa nebezpečenstva; nemajú však pokojne sedieť v ľahostajnom očakávaní skazy a utešovať sa presvedčením, že Boh vo deň navštívenia ochráni svoj ľud. Ani zďaleka. Mali by si uvedomiť, že ich povinnosťou je usilovne pracovať na záchrane iných a s pevnou vierou vzhliadať k Bohu o pomoc. „Účinná, vrúcna modlitba spravodlivého mnoho zmôže.“

„Kvas zbožnosti celkom nestratil svoju moc. V čase, keď je nebezpečenstvo a skleslosť cirkvi najväčšia, bude malá skupina tých, ktorí stoja vo svetle, vzdychať a volať pre ohavnosť, ktoré sa dejú v krajine. No ich modlitby budú vystupovať obzvlášť v prospech cirkvi, pretože jej členovia konajú podľa spôsobu sveta.

„Úprimné modlitby tohto verného mála nebudú márne. Keď Pán vystúpi ako pomstiteľ, príde aj ako ochranca všetkých, ktorí zachovali vieru v jej čistote a uchovali sa nepoškvrnení od sveta. Práve v tomto čase Boh zasľúbil, že sa zastane svojich vyvolených, ktorí k Nemu volajú dňom i nocou, hoci s nimi dlho zhovieva.“

„Príkaz znie: „Prejdi stredom mesta, stredom Jeruzalema, a urob znamenie na čelách mužov, ktorí vzdychajú a nariekajú nad všetkými ohavnosťami, ktoré sa v jeho strede páchajú.“ Títo vzdychajúci a nariekajúci predkladali slová života; karhali, radili a úpenlivo prosili. Niektorí z tých, ktorí zneuctovali Boha, činili pokánie a pokorili svoje srdcia pred Ním. Ale sláva Hospodinova odišla od Izraela; hoci mnohí ešte naďalej zachovávali formy náboženstva, chýbala Jeho moc a prítomnosť.“ Svedectvá, zväzok 5, 207–210.

Znázornením Božieho súdu, ktoré sestra Whiteová v danom úryvku označuje, je súd privedený na mesto Jeruzalem, ktoré v posledných dňoch predstavuje Cirkev adventistov siedmeho dňa. Tento súd je zavŕšený pri nedeľnom zákone, lebo práve tam sú vtlačené pečat' Božia a znamenie šelmy. Ôsma kapitola Ezechiela označuje štyri stupňujúce sa ohavnosti. Prvý verš zdôrazňuje, že videniu treba rozumieť tesne pred uzavretím doby milosti tým, že uvádza piaty deň šiesteho mesiaca šiesteho roku.

Ezechiel nemusel zahrnúť ten historický orientačný bod. Mohol jednoducho napísať: „A stalo sa, keď som sedel vo svojom dome a starší Júdovi sedeli predou mnou, že tam na mňa zostúpila ruka Pána Hospodina.“ Skutočnosť, že zahrnul odkaz na deň pred „666“, je prorockým odkazom pre študentov prorocstva. Odkaz pre tých, ktorí majú víťazstvo nad číslom mena šelmy, poznajú „666“, je prvkom Zjavenia Ježiša Krista, ktoré je odpečatené tesne pred uzavretím doby milosti. Vedia to, lebo sú Božím ľudom, ktorý podľa Petra „kedysi nebol ľudom Božím.“

V 1. Petrovej, druhej kapitole ľudia, ktorí sú teraz Božím ľudom, „okúsili, že Pán je dobrotivý“. Sú to tí, ktorí prorocky „jedli“ Božie slovo, na rozdiel od tých, ktorí odmietli jesť Božie slovo. Všetci proroci hovoria o posledných dňoch a v Jánovi, šiestej kapitole, Ježiš odovzdal posolstvo, že Jeho učeníci musia jesť Jeho telo a piť Jeho krv. V tejto kapitole učeníci, ktorí odmietli jesť Jeho telo a piť Jeho krv, tak urobili v šesťdesiatom šiestom verši.

Od toho času mnohí z jeho učeníkov odišli spať a viac nechodili s ním. Ján 6:66.

Múdri, ktorí v posledných dňoch jedia telo a pijú krv Kristovu, chápu, že Kristus ako Palmoni je Podivuhodný Počtár, a rozpoznávajú Jeho podpis, keď je predložený. Číslo „665“ v úvodnom verši ôsmej kapitoly Ezechiela sa tam nachádza, aby každý, kto chce vidieť, rozpoznal, že označuje prinajmenšom dva dôležité prorocké body. Prvým je, že posolstvo má byť chápané tak, že pokrýva časové obdobie pred nedeľným zákonom. Druhým je, že číslo „666“ sa nachádza v jednom z iba dvoch veršov v knihe Zjavenia, ktoré sú kvalifikované tým, že „múdri“ budú v posledných dňoch rozumieť.

Tu je múdrosť. Kto má rozum, nech spočíta číslo šelmy, lebo je to číslo človeka; a jeho číslo je šesťsto šesťdesiatšesť. Zjavenie 13,18.

„Múdri“, ktorí porozumejú rozmnoženiu poznania v posledných dňoch, keď bude Zjavenie Ježiša Krista odpečatené, budú vedieť, že „666“ je dôležitým prorockým symbolom, lebo dosiahli víťazstvo nad týmto číslom. Ezechiel preto v ôsmej kapitole uvádza stupňujúcu sa vzburu, ktorú predstavujú štyri narastajúce ohavnosti. Tá posledná označuje bláznivých ako tých, čo sa klaňajú slnku, a tak v posledných dňoch vyznačuje súd nad Jeruzalemom (adventizmom). Tento súd sa uskutočňuje v štvrtej generácii. Štyri ohavnosti sú symbolmi štyroch generácií laodicejského adventizmu.

Prvá generácia sa začala v roku 1863 vzburou proti Mojžišovej prísaha „sedemkrát“. O dvadsaťpäť rokov neskôr sa prejavila vzburou roku 1888. O tridsaťjeden rokov neskôr nastala vzburou roku 1919, reprezentovaná knihou W. W. Prescottta „The Doctrine of Christ“. O tridsaťosem rokov neskôr, v roku 1957, došlo k vzburu reprezentovanej knihou „Questions on Doctrine“. Teraz začneme ukazovať, prečo sa tieto štyri medzníky zhodujú so štyrmi ohavnosťami z ôsmej kapitoly Ezechiela.

V roku 1863 laodicejský adventizmus predstavil novú tabuľu, aby nahradil dve tabule, ktoré boli naplnením príkazu druhej kapitoly Habakuka: „napíš videnie a zreteľne ho vyznač na tabule.“ Tabuľa z roku 1863 vypustila z prorockého znázornenia „sedem časov“, ako boli na dvoch posvätných tabuliach spolu s 1260, 1290 a 1335. V Habakukovi príkaz označoval, že tabule (v množnom čísle) budú zverejnené takým spôsobom, „aby ten, kto ich číta, mohol bežať“. Tabuľa z roku 1863 sa natoľko minula cieľa, že si vyžadovala sprievodný vysvetľujúci leták. Nebolo možné pozrieť sa na tabuľu z roku 1863 a „bežať“ bez dodatočného letáku.

A Hospodin mi odpovedal a riekol: Napíš videnie a vyznač ho zreteľne na tabule, aby ten, kto ho číta, mohol bežať. Habakuk 2:2.

Tabuľa z roku 1863 bola podvrhom, navrhnutým tak, aby zakryla pravú, presne tak, ako to William Miller videl vo svojom sne. Dve posvätné tabule boli symbolom zmluvy, ktorú Kristus uzavrel s ľudom, ktorý práve zaujal postavenie pravého protestantského rohu šelmy vystupujúcej zo zeme. Tieto dve tabule predstavovali symbol zmluvného vzťahu medzi mileritmi a Kristom, ktorý náhle prišiel do svojho chrámu v roku 1844, a keď prišiel, prišiel ako Posol zmluvy. Staroveký Izrael znázorňuje novodobý Izrael, a keď Kristus vyviedol staroveký Izrael z otroctva Egypta, predobrazil tým čas, keď mal vyvieť novodobý Izrael z otroctva tisícdvostonásťdesiatich rokov pápežskej nadvlády. Sestra Whiteová opakovane potvrdzuje tieto dve dejiny ako paralelné dejiny.

„Na nás svieti nahromadené svetlo minulých vekov. Záznam o zabúdavosti Izraela bol zachovaný na naše poučenie. V tomto veku Boh vložil svoju ruku do diela, aby si zhromaždil ľud z každého národa, pokolenia a jazyka. V adventnom hnutí pôsobil pre svoje dedičstvo, tak ako pôsobil pre Izraelitov, keď ich vyvážal z Egypta. Vo veľkom sklamaní roku 1844 bola viera Jeho ľudu skúšaná tak, ako bola skúšaná viera Hebrejov pri Červenom mori.“
Testimonies, zväzok 8, 115, 116.

Keď Pán vstúpil do zmluvy so starovekým Izraelom, dal dve tabule, aby predstavovali zmluvný vzťah. Keď Pán vstúpil do zmluvy s novodobým Izraelom, dal dve tabule, aby predstavovali zmluvný vzťah. Dve tabule Desatora predobrazujú Habakukove dve tabule. Dal im tie dve tabule krátko po prechode cez Červené more, čo sestra Whiteová stotožňuje s veľkým sklamaním roku 1844. Krátko po roku 1844, z hľadiska prorockých dejín, Pán dal vzniknúť druhej tabuli. Staroveký Izrael bol ustanovený za strážcu Božieho zákona a novodobý Izrael bol ustanovený za strážcu nielen Božieho zákona, ale aj tých veľkých prorockých právd.

„Boh povolal svoju cirkev v tomto čase, tak ako povolal staroveký Izrael, aby stála ako svetlo na zemi. Mocným sekáčom pravdy, posolstvami prvého, druhého a tretieho anjela, ich oddelil od cirkví i od sveta, aby ich priviedol do posvätnéj blízkosti k sebe. Urobil ich správcami svojho zákona a zveril im veľké pravdy proroctva pre tento čas. Tak ako sväté výroky zverené starovekému Izraelu, aj toto je svätá dôvera, ktorá má byť oznámená svetu.“ Testimonies, zväzok 5, 455.

Prvé dve prikázania vyjadrujú Božiu nenávisť voči modlárstvu a v týchto prvých dvoch prikázaniach uvádza, že súd sa vykonáva až do tretieho a štvrtého pokolenia, lebo sa označuje za žiarlivého Boha.

„Zákon nebol v tom čase vyslovený výlučne pre dobro Hebrejov. Boh ich poctil tým, že ich ustanovil za strážcov a opatrovníkov svojho zákona, no mal byť zachovávaný ako posvätná zverená hodnota pre celý svet. Predpisy Desatora sú prispôbolené celému ľudstvu a boli dané na poučenie a spravovanie všetkých. Desať prikázaní, stručných, všeobsiahlych a autoritatívnych, zahŕňa povinnosť človeka voči Bohu i voči blížnemu; a všetko je založené na veľkom základnom princípe lásky. „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej sily a z celej svojej mysle, a svojho blížneho ako seba samého.“ Lukáš 10:27. Pozri tiež Deuteronomium 6:4, 5; Levitikus 19:18. V Desiatich prikázaniach sú tieto princípy rozvedené do podrobností a učené použiteľnými na stav a okolnosti človeka.

„Nebudeš mať iných bohov predomnou.“

„Jehova, večný, sám zo seba existujúci, nestvorený, On sám, Prameň a Udržovateľ všetkého, jedine je oprávnený na najvyššiu úctu a uctievanie. Človeku je zakázané dať akémukoľvek inému predmetu prvé miesto vo svojich náklonnostiach alebo vo svojej službe. Čokoľvek si ceníme a čo smeruje k tomu, aby oslabovalo našu lásku k Bohu alebo prekážalo službe, ktorá Mu patrí, z toho si robíme boha.“

„Neurobíš si rytinu ani nijakú podobu ničoho, čo je hore na nebi, alebo čo je dolu na zemi, alebo čo je vo vode pod zemou; nebudeš sa im klaňať ani im slúžiť.“

„Druhé prikázanie zakazuje uctievanie pravého Boha prostredníctvom obrazov alebo podôb. Mnohé pohanské národy tvrdili, že ich obrazy sú iba znaky alebo symboly, prostredníctvom ktorých sa uctievalo Božstvo, no Boh vyhlásil takéto uctievanie za hriech. Pokus znázorniť Večného prostredníctvom hmotných predmetov by znižoval ľudské chápanie Boha. Mysel', odvrátená od nekonečnej dokonalosti Hospodina, by sa priťahovala skôr k stvoreniu než k Stvoriteľovi. A ako by sa znižovali jeho predstavy o Bohu, tak by človek upadal.“

„Ja, Hospodin, tvoj Boh, som žiarlivý Boh. Úzky a posvätný vzťah Boha k Jeho ľudu je znázornený obrazom manželstva. Keďže modlárstvo je duchovným cudzoložstvom, Božia nevôľa voči nemu sa celkom výstižne nazýva žiarlivosťou.“ Patriarchovia a proroci, 305, 306.

Božia žiarlivosť sa osobitne prejavuje proti modlárstvu a nie je náhoda, že prvou ohavnosťou v ôsmej kapitole Ezechiela je „obraz žiarlivosti“.

A stalo sa v šiestom roku, v šiestom mesiaci, piateho dňa mesiaca, keď som sedel vo svojom dome a starší Judska sedeli pred mnou, že tam na mňa zostúpila ruka Pána Hospodina. A videl som, hľa, podobu ako vzhľad ohňa: od podoby jeho bedier dolu oheň, a od jeho bedier hore ako vzhľad jasu, ako farba jantáru. A vystrel podobu ruky a vzal ma za prameň vlasov mojej hlavy; a duch ma pozdvihol medzi zem a nebo a priniesol ma vo videniach Božích do Jeruzalema, ku vchodu vnútornej brány, obrátenej na sever, kde bolo sídlo sochy žiarlivosti, ktorá popudzovala k žiarlivosti. A hľa, sláva Boha Izraelovho bola tam podľa videnia, ktoré som videl na rovine. Potom mi povedal: Syn človeka, pozdvihni teraz svoje oči smerom na sever. A tak som pozdvihol svoje oči smerom na sever, a hľa, na severe pri bráne oltára bola pri vchode táto socha žiarlivosti. Ezechiel 8:1–5.

Obraz žiarlivosti je prvou zo štyroch stupňujúcich sa ohavností, ktoré boli ukázané Ezechielovi. Obraz žiarlivosti predstavuje začiatok prvej zo štyroch generácií stupňujúcej sa vzbury v adventizme. Prvá generácia sa začala v roku 1863.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Každý zo starovekých prorokov hovoril menej pre svoju vlastnú dobu než pre našu, takže ich prorokovanie má platnosť pre nás. A toto všetko sa im prihodilo ako príklady a bolo to napísané na napomenutie nám, ku ktorým prišiel koniec vekov.“ 1 Korint'anom 10:11. „Nie sebe samým, ale nám slúžili tým, čo vám teraz zvestovali tí, ktorí vám kázali evanjelium v Duchu Svätom zoslanom z neba; do čoho anjeli túžia nazeráť.“ 1 Peter 1:12....“

„Biblia nahromadila a zviazala spolu svoje poklady pre toto posledné pokolenie. Všetky veľké udalosti a slávnostné deje starozmluvných dejín sa v týchto posledných dňoch opakovali a opakujú v cirkvi.“ Selected Messages, kniha 3, 338, 339.